



**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

D E C I Z I E

cu privire la recurs

învinuirea lui

Vadim Garașciuc

(art. 164 alin. (1), 171 alin. (2) și 172 alin. (2),
art. 264¹ alin. (3) Cod penal)

*(Dosarul nr. Ira-825/2023
Nr. PIGD 1-18065628-01-Ira-26052023)*

Recurs depus până la 01 septembrie 2023 și admis în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 8) CPP; Completarea la recurs care invocă motive noi nu este o completare la recurs, ci un recurs nou; Carențe admise la etapa urmăririi penale sau în prima instanță sunt absorbite prin reexaminarea fondului cauzei în apel; Determinarea legii penale mai blânde (art. 171 alin. (2) și 171 alin. (2) în perioada 2010-2026); Stabilirea pedepsei fără convocarea părților în ședință.

25 iunie 2026

Au examinat anterior cauza judecătorești:

Instanța de fond: Adriana Garbuz

Curtea de apel: Ala Rotaru, Ruslana Burdeniuc, Dumitru Pușcaș, Angela
Revenco, Ghenadie Liulca, Dumitru Corolevski

Instanța de recurs: Nadejda Toma, Anatolie Țurcan, Vladimir Timofti,
Constantin Alerguș, Elena Cobzac

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursul în cauza penală privind învinuirea lui Vadim Garașciuc,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte*,
Leonid Chirtoacă,
Vladislav Gribincea, *judecători*,

constată următoarele:

PARTEA INTRODUCATIVĂ

1. Vadim Garașciuc s-a născut în anul 1989. El a fost învinuit în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal (refuzul conducătorului mijlocului de transport de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei și de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical), art. 164 alin. (1) Cod penal (răpirea unei persoane), art. 171 alin. (1) (viol) Cod penal și art. 172 alin. (1) Cod penal (satisfacerea poftei sexuale în formă perversă, săvârșită prin constrângere fizică și psihic a persoanei).

2. Prima instanță a examinat cauza în procedură generală. Vadim Garașciuc a fost recunoscut vinovat de infracțiunile imputate și condamnat la patru ani de închisoare. Conform art. 90 Cod penal, instanța a suspendat executarea pedepsei cu închisoarea pe o perioadă de probațiune de un an și șase luni.

3. Procurorul, avocatul Ghenadi Pavliuc, în numele părții vătămate, și inculpatul au declarat apel. Curtea de Apel Bălți a examinat cauza de două ori. La 20 decembrie 2017, instanța a respins ca nefondate apelurile procurorului și avocatului. Ea a admis apelul inculpatului, a casat parțial sentința și a încetat procesul penal în baza art. 171 alin. (1) și art. 172 alin. (1) Cod penal, ca urmare a intervenirii termenului de prescripție. În baza recursurilor declarate de procuror și avocatul Pavliuc, Curtea Supremă de Justiție a casat total decizia și a dispus rejudecarea cauzei. La 22 februarie 2023, Curtea de Apel Bălți a respins apelul inculpatului și a admis apelurile procurorului și a avocatului. Vadim Garașciuc a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (3), art. 164 alin. (1), art. 171 alin. (2) lit. f) și art. 172 alin. (2) lit. g) Cod penal și condamnat la șase ani de închisoare.

4. Avocatul Angela Procopciuc a depus două recursuri în numele condamnatului. Ea a solicitat dispunerea rejudecării cauzei.

5. Urmărirea penală a fost desfășurată în perioada 07 octombrie 2010 – 19 august 2011. Prima instanță a examinat cauza în perioada 24 august 2011 – 06 ianuarie 2015. Instanța de apel a examinat cauza în perioadele 23 ianuarie 2015 – 20 decembrie 2017 și 19 iunie 2018 – 22 februarie 2023. Instanța de recurs a

examinat cauza în perioada 26 februarie – 15 mai 2018. Dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție la 26 mai 2023.

ÎN FAPT

a. Învinuirile aduse și probatoriul

i. primul capăt de acuzare

6. Vadim Garașciuc a fost învinuit că, la 28 august 2010, aproximativ la ora 02:30, în timp ce conducea un automobil, a fost stopat de către inspectorul de poliție Veceslav Tudor. Ultimul, având bănuiala că Garașciuc conduce în stare de ebrietate, a încercat să-l conducă la spitalul pentru a fi supus examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate. Garașciuc, contrar pct. 11 lit. j) al Regulamentului circulației rutiere, a refuzat să fie supus examenului medical și de la prelevarea de probe biologice. Aceste acțiuni au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal.

7. Potrivit ordonanței din 25 octombrie 2010, Garașciuc la 28 august 2010, ora 02:45, nu s-a conformat cerințelor legitime ale polițiștilor și a folosit cuvinte jignitoare la adresa acestora. El a fost sancționat în baza art. 353 alin. (1) Cod contravențional la amendă în mărime de 10 unități contravenționale. Amenda a fost achitată în aceeași zi (f.d. 183-184, vol. 3).

8. Potrivit raportului R-2 nr. 2282, din 27 august 2010, la 28 august 2010, ora 02:30, Veceslav Tudor a telefonat la unitatea de gardă și a înștiințat că Garașciuc este suspectat că conduce automobilul în stare de ebrietate și opune rezistență polițiștilor (f.d. 206, vol. 1).

9. Potrivit procesului-verbal din 10 septembrie 2010 de sesizare a organului de urmărire penală întocmit de inspectorul de poliție Iurie Burlacu, la 28 august 2010, aproximativ la ora 02:09, inspectorul de poliție Veceslav Tudor a stopat automobilul condus de Garașciuc. Tudor a solicitat prezentarea actelor la control. În timpul discuției, el a simțit miros de alcool. Șoferul a fost îndreptat la expertiză. Inspectorul Tudor a cerut lui Garașciuc să meargă la spital pentru aprecierea stării de ebrietate. Garașciuc a refuzat. Garașciuc a fost urcat în automobilul de serviciu, iar peste câteva minute a fugit din automobil și a plecat la prietenii săi. La proces-verbal este anexată îndreptarea și rapoartele făcute de Veceaslav Tudor, Iurii Burlacu, Igor Scorpan, Igor Goncearuc și Denis Cernei care confirmă cele declarate de Veceaslav Tudor (f.d. 207-214, vol. 1).

10. Veceaslav Tudor a declarat că, „la 10 septembrie 2010”, aproximativ ora 02:30, era în serviciu împreună cu Iurii Burlacu. El a stopat un automobil la volanul căruia se afla Garașciuc. Automobilul a fost stopat deoarece deplasarea se efectua „sub o traiectorie neuniformă”. Burlacu a cerut șoferului prezentarea actelor. Șoferul avea un comportament inadecvat. El mirosea a alcool și vizual a fost apreciat ca fiind în stare de ebrietate. Lui Garașciuc i-a fost propus de mai

multe ori să se supună cerințelor și să meargă la spital. De fiecare dată acesta refuza. „Eu personal i-am explicat” că refuzul se sancționează penal. Șoferul continua cu acțiunile sale agresive, motiv pentru care Burlacu a apelat la unitatea de gardă și a solicitat „ca cineva din polițiști să vină în ajutor” (f.d. 222-223, vol. 1). În instanță, Veaceslav Tudor a declarat că se afla la stația PECO când în stație a intrat un automobilul. După ce automobilul a staționat, martorul s-a apropiat de automobil. El a observat că la volan se afla Garașciuc. Martorul s-a prezentat și i-a solicitat actele la control, însă acesta a coborât din automobil și a refuzat să le prezinte. Martorul a simțit miros de alcool și i-a propus lui Garașciuc să fie supus examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate, însă acesta ar fi refuzat. Documentarea cazului a fost efectuată de Iurie Burlacu. Martorul nu cunoaște ce acte au fost întocmite sau dacă lui Garașciuc i-au fost explicate consecințele refuzului examinării medicale. De asemenea, el nu își amintește dacă acesta a fost condus la spital pentru examinare medicală (f.d. 185-187, vol. 2).

11. Iurii Burlacu a declarat că „la 10 septembrie 2010”, aproximativ ora 02:30, era în serviciu împreună cu Veaceslav Tudor. Veaceslav Tudor a stopat un automobil la volanul căruia se afla Garașciuc. Automobilul a fost stopat deoarece deplasarea se efectua „sub o traiectorie neuniformă”. Tudor a cerut șoferului prezentarea actelor. Șoferul avea un comportament inadecvat. El mirosea a alcool și vizual a fost apreciat ca fiind în stare de ebrietate. Lui Garașciuc i-a fost propus de mai multe ori să se supună cerințelor și să meargă la spital. De fiecare dată acesta refuza. Șoferul continua cu acțiunile sale agresive, motiv pentru care martorul a apelat la unitatea de gardă a CPR Rîșcani și a solicitat „ca cineva din polițiști să vină în ajutor” (f.d. 224-225, vol. 1). În instanță, Iurii Burlacu și-a completat declarațiile, afirmând că avea asupra sa aparatul pentru testarea alcoolscopică și i-a propus lui Garașciuc să fie testat, însă acesta a refuzat. Potrivit martorului, preîntâmpinarea privind răspunderea penală pentru refuz a fost făcută în prezența martorilor. Burlacu a mai declarat că în automobil se afla și Eugeniu Galer, care a susținut că el, și nu Garașciuc, s-ar fi aflat la volan. Burlacu a indicat că documentarea cazului a fost efectuată de Veaceslav Tudor (f.d. 180-181, vol. 2).

12. Denis Cernei a declarat că, la 28 august 2010, în jurul orei 02:30, inspectorul de poliție Tudor a stopat automobilul condus de Garașciuc și i-a solicitat prezentarea actelor. Garașciuc avea un comportament agresiv și consuma bere în prezența polițiștilor. Tudor i-a propus să se deplaseze la spital pentru stabilirea stării de ebrietate, însă acesta a refuzat. Tudor l-a avertizat despre răspunderea penală pentru refuzul examinării. La audierea suplimentară, martorul a precizat că Garașciuc era împreună cu Galer (f.d. 226-227, 291-292, vol. 1).

13. Constantin Scorpan a făcut declarații similare lui Denis Cernei, fără precizarea despre prezența lui Galer. Suplimentar, acesta a declarat că nu ține minte dacă în automobilul condus de Garașciuc mai era cineva. Garașciuc striga și se lăuda că „oricum nu îi vor face nimic din motiv că are mulți cunoscuți care

îl vor ajuta ” (f.d. 237-238, vol. 1). În prima instanță, Scorpan a declarat că la stația PECO a venit mai întâi automobilul condus de Vadim Garașciuc, iar ulterior cel al echipajului de poliție. Polițiștii s-au apropiat de Garașciuc, care a rămas în automobil, și i-au solicitat actele la control. Ulterior, aceștia i-au propus să urce în automobilul de serviciu pentru a merge la spital în vederea efectuării expertizei medicale, însă el a refuzat (f.d. 211-214, vol. 2).

14. Igor Gonciaruc a declarat că, într-o noapte de iarnă, aflându-se la stația PECO din or. Rîșcani, a observat venirea unui echipaj de poliție, iar ulterior a unui automobil condus de Vadim Garașciuc. Garașciuc părea vizibil în stare de ebrietate. Polițiștii s-au apropiat de automobil, i-au solicitat actele și i-au cerut să coboare, însă acesta ar fi avut un comportament agresiv și neadecvat. Polițiștii i-au propus să fie supus expertizei privind starea de ebrietate, însă el continua să se comporte neadecvat, motiv pentru care a fost urcat într-un alt automobil. În automobil se aflau și alte persoane (f.d. 182-184, vol. 2).

15. Eugeniu Galer a declarat că, la 28 august 2010, în jurul orei 01:30, se afla împreună cu Vadim Garașciuc la stația PECO. Acolo ei au ajuns cu automobilul tatălui lui Garașciuc. Martorul a condus automobilul, iar Garașciuc a fost pasager. După ce a parcat automobilul, ambii au coborât și s-au îndreptat spre magazin. Un inspector de poliție l-a chemat pe Garașciuc. Martorul a observat că inspectorii încercau să-l urce pe Garașciuc în automobilul poliției. Ulterior, Garașciuc a coborât din automobilul poliției pe ușa din dreapta și s-a apropiat de el. Peste puțin timp, polițiștii au plecat (f.d. 272-273, vol. 1). În prima instanță, martorul a făcut declarații similare. El a afirmat că polițiștii nu au întocmit acte în prezența sa referitoare la Garașciuc (f.d. 196-201, vol. II).

16. Vadim Garașciuc a făcut declarații similare celor ale lui Eugeniu Galer. El a precizat că automobilul poliției a ajuns la stația PECO după ei. După ce automobilul a staționat, din acesta au coborât doi inspectori de poliție, care l-au strigat, iar el s-a apropiat de ei. Inspectorii, fără să îi ofere explicații, i-au cerut să urce în automobilul poliției pentru a merge la spital în vederea efectuării examinării medicale. Garașciuc a refuzat și a declarat că nu s-a aflat la volanul automobilului (f.d. 232-233 și 249-250, vol. 1). În prima instanță, acesta a făcut declarații similare. El a adăugat că nu i-au fost întocmite acte privind refuzul de a efectua testarea alcooscopică (f.d. 221, vol. II).

17. În cadrul confruntării dintre Tudor și Garașciuc, inspectorul Tudor a declarat că nu l-a stopat pe acesta, ci s-a apropiat de el în timp ce se afla la benzinărie, iar Garașciuc era la volanul automobilului. Potrivit declarațiilor sale, i-a propus lui Garașciuc să fie supus examinării medicale, însă acesta a afirmat că nu el conducea automobilul. Tudor a menționat că nu își amintește dacă i-a explicat lui Garașciuc consecințele refuzului examinării. Garașciuc a susținut declarațiile făcute de el fără a le modifica (f.d. 262-263, vol. 1). În cadrul

confruntării dintre Burlacu și Garașciuc fiecare participant și-a susținut declarațiile făcute anterior (f.d. 254-266, vol. 1).

ii. celelalte capete de acuzare

18. Conform rechizitoriului, Garașciuc a fost învinuit că:

„la 02 iunie 2011, în jurul orei 03:00, aflându-se în stare de ebrietate, a aplicat forța fizică asupra victimei V.C., a urcat-o cu forța în automobilul său și a transportat-o la domiciliul propriu, unde a deținut-o împotriva voinței sale până în jurul orei 05:00. Acțiunile acestuia au fost încadrate în baza art. 164 alin. (1) Cod penal.

la 02 iunie 2011, între orele 03:15-05:00, aflându-se în stare de ebrietate în locuința sa, a întreținut forțat un raport sexual cu victima V.C. El a aplicat violență fizică și constrângere psihică pentru a înlătura rezistența ultimei. În urma acestor acțiuni, victimei i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată. Acțiunile lui au fost calificate conform art. 171 alin. (1) Cod penal.

la 02 iunie 2011, între orele 03:15-05:00, aflându-se în stare de ebrietate în locuința sa, a întreținut forțat un raport sexual în formă perversă cu victima, prin aplicarea violenței fizice și constrângere psihică, înlăturând rezistența acesteia. Acțiunile sale au fost încadrate în baza art. 172 alin. (1) Cod penal.”

19. La 05 iunie 2014 procurorul a modificat două învinuiri în sensul agravării (f.d. 2-5, vol. 3). Garașciuc a fost învinuit că:

„la 02 iunie 2011, între orele 03:15-05:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică și urmărind satisfacerea poftelor sexuale, intenționat a torturat pe V.C. în locuința sa. Acesta i-a aplicat multiple lovituri, a sugrumat-o și a tras-o de păr pentru a-i înfrânge rezistența, după care a întreținut raport sexual vaginal forțat cu ea, cauzându-i vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată. Acțiunile lui au fost calificate conform art. 171 alin. (2) lit. f) Cod penal - viol însoțit de torturarea victimei.

la 02 iunie 2011, între orele 03:15-05:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică și urmărind satisfacerea poftelor sexuale în formă perversă, intenționat a torturat pe V.C. în locuința sa. Acesta i-a aplicat multiple lovituri, a sugrumat-o și a tras-o de păr pentru a-i înfrânge rezistența, după care a întreținut raport sexual forțat cu ea, cauzându-i vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată. Acțiunile lui au fost calificate conform art. 172 alin. (2) lit. g) Cod penal - acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea poftelor sexuale în formă perversă, însoțite de torturarea victimei.”

20. La 02 iunie 2011, a fost cercetată casa familiei Garașciuc. Potrivit procesului-verbal, ușa dormitorului avea un geam spart. De pe patul din dormitor a fost ridicat un cearșaf care conținea urme biologice. Cearșaful a fost ridicat și sigilat pentru a fi supus expertizării (f.d. 7-14, vol. 1). Tot la 02 iunie 2011 a fost

cercetat și automobilul lui Vadim Garașciuc. Pe marginea scaunului din spate, în partea stângă, au fost depistate două fire de păr de culoare deschisă, cu lungimea de 12 cm (f.d. 15-22, vol. 1). De la victimă au fost recoltate mostre de fir de păr (f.d. 110, vol. 1), iar de la Garașciuc sânge și salivă (f.d. 102, vol. 1). Potrivit rapoartelor de expertiză a corpurilor delictuale din 21 și 24 iunie 2011, pe cearșaful ridicat de la fața locului au fost identificate urme de sânge similare victimei, precum și urme de sânge și spermă similare lui Garașciuc. Firele de păr aparțin victimei. Caracteristicile rădăcinilor firelor de păr indică faptul că acestea sunt smulse și au putut fi desprinse în timpul mișcărilor, posibil în timpul luptei sau împotrivirii (f.d. 149-153 și 313-315, vol. 1). Organul de urmărire penală a ridicat perechea de pantaloni scurți cu care era îmbrăcată V.C. la 02 iunie 2011. În urma examinării acestora, s-a constatat că nasturele era rupt, iar fermoarul deteriorat. (f.d. 86-87, vol. 1).

21. Organul de urmărire penală au analizat mesaje SMS și cele de pe rețelele de socializare expediate de membrii familiei Garașciuc. Potrivit acestora:

„sora lui Garașciuc îi scrie lui V.C.: „Necătând că-i fratele meu, eu îs de partea ta, tu știi cât de mult țin la tine. Îți cer iertare pentru dobetocismul lui... Regretăm cu toții pentru cele întâmplate... Te implor găsește putere de ierta, doar așa vă puteți salva viețile unui altuia. Vadim vrea să se căsătorească cu tine. Cele întâmplate lo schimbat foarte mult, îți promit că dacă ai să accepți propunerea nai să regreți niciodată. El so jurat pe viața mea ca să facă facă tot ce-i stă în puteri ca să fii fericită. Te implor iartă-l și căsătoriți-vă. În caz contrar îmi e strașnic să mă gândesc ce se va întâmpla cu voi.”

Vadim Garașciuc îi scrie lui V.C.: „Și să fac ca să mă ierți. Scuze te rog eu nu am vrut defel să se primească așa.” (f.d. 123-124 și 139-140, vol. 1).

22. Prin rapoartele de expertiză medico-legală din 10 iunie 2011 a fost constatat că, la momentul examinării la Vadim Garașciuc, a fost determinată o excoriație de formă semiovală pe partea laterală a umărului drept care ar fi fost produsă în urma unei mușcături (f.d. 146, vol. 1). La partea vătămată a fost determinată traumă cranio-cerebrală închisă, echimoze în jurul ambilor ochi, pe sânul stâng, pe ambele antebrațe, pe ambele coapse bilateral, pe mucoasa ambelor buze, pe părțile laterale ale gâtului precum și leziuni ale mucoaselor vaginale și anale. Cele din urmă leziuni au fost produse în contextul unui raport sexual forțat. Până la incident, aceasta era virgină (f.d. 147-148, vol. 1). Expertul Sergiu Răileanu a declarat că raportul de expertiză medico-legală a fost întocmit pe baza examinării directe a victimei, a constatărilor medicilor ginecologi și a fișei medicale. În urma examinării de către chirurg, au fost constatate plăgi și edem în regiunea anală. Ruptura himenului era recentă, iar mușcătura de pe umărul inculpatului putea fi produsă doar în timpul violului (f.d. 139-140, vol. 6).

Expertul Chiril Corbu a declarat că de la V.C. a fost prelevat conținut vaginal pentru stabilirea eventualei ejaculări. Vechimea leziunilor a fost stabilită după aspectul lor morfologic. Leziunile anale puteau avea mai multe cauze, inclusiv raport sexual fără lubrifiere. Ruptura himenului era recentă și indica un raport sexual care a produs lezarea acestuia (f.d. 158-160, vol. 6).

23. V.C. a declarat că, la 01 iunie 2011, a fost contactată telefonic de către Garașciuc. Ei au convenit să se întâlnească. La întâlnire, ea a venit împreună cu A.I., iar Garașciuc era însoțit de Marin Grozavu. Cu toții au mers la bar și au consumat alcool. În jurul orei 23:00, ea și A.I. au decis să plece acasă. Garașciuc, contrar voinței lor, a condus automobilul într-o altă direcție. Din cauza comportamentului acestuia, A.I. l-a telefonat pe fratele său pentru a veni după ele. Ajunși la stația PECO, Garașciuc a împiedicat-o pe V.C. să coboare din automobil. Pentru a scăpa, ea a luat cheile automobilului și le-a aruncat. Garașciuc s-a enervat. El a insultat-o și a urmărit-o pe V.C. cu automobilul pe teritoriul stației. Ea a fugit spre ieșire. Paznicul de la stație i-a făcut observație lui Garașciuc. După sosirea fratelui lui A.I., grupul s-a deplasat la o altă stație PECO. Garașciuc continua să manifeste un comportament agresiv și gelos. În jurul orei 03:00, V.C. împreună cu A.I. și fratele acesteia au decis să plece acasă. În timp ce fratele lui A.I. încerca să pornească automobilul, Garașciuc a insistat ca V.C. să meargă cu el la domiciliul său. Ea l-a refuzat. Atunci Garașciuc a apucat-o de păr și a urcat-o cu forța pe bancheta din față a automobilului său, după care a încuiat portierele și a pornit spre domiciliul său. Pentru a-i înfrânge rezistența, Garașciuc a ars-o și cu țigara. Pe bancheta din spate era Grozavu. Frații A.I. nu au observat cele întâmplate, întrucât A.I. se afla în automobil, iar fratele acesteia verifica compartimentul motor al mașinii. Pe drum, V.C. i-a cerut în repetate rânduri să o lase să plece, însă Garașciuc o insulta și îi reproșa conflictele din acea seară. Ajunși la domiciliul acestuia, Garașciuc a tras-o de păr în interiorul casei, a încuiat ușa și a ascuns cheia. După intrarea în locuință, Garașciuc a devenit tot mai agresiv. Atunci când V.C. încerca să se apropie de ușă sau să ceară ajutor, el o trăgea de păr înapoi în cameră, îi acoperea gura cu mâna și îi aplica lovituri cu palma și cu pumnii peste diferite regiuni ale corpului. Totodată, acesta o insulta, îi reproșa relațiile cu alte persoane și îi cerea să întrețină raporturi sexuale cu el. Ea a refuzat în mod repetat să întrețină relații sexuale și să se dezbrace. Garașciuc a continuat să-i aplice multiple lovituri, după care i-a scos hainele cu forța, deteriorându-i pantalonii scurți. Acțiunile violente au continuat aproximativ două ore. În tot acest timp, Garașciuc o numea cu cuvinte urâte și o înjura, o lovea cu palmele și pumnii peste corp și cap. El a apucat-o de gât. În timp ce o sugruma el i-a zis „să zdohnești, ca să scap de tine”, după care a întreținut cu ea un raport sexual vaginal și anal. De fiecare dată când ea încerca să se opună sau să-l îndepărteze, Garașciuc îi aplica din nou lovituri și continua actele de violență. În timp ce încerca să se apere, ea l-a mușcat pe Garașciuc de umărul drept. Ea a încercat în repetate rânduri să fugă din locuință,

însă nu i-a reușit. În timpul incidentului, în locuință a intrat Marin Grozavu. V.C. i-a solicitat să intervină, însă acesta a refuzat să se implice. La un moment dat, V.C. a reușit să deschidă ușa de la intrare și a fugit din locuință. Pe drum, a întâlnit un bărbat necunoscut, de la care a solicitat un telefon mobil pentru a chema un taxi. Ulterior, ea s-a deplasat la domiciliul lui A.I., căreia i-a relatat cele întâmplate. Împreună cu A.I., ea s-au deplasat la poliție. După sesizarea organelor de drept, ea a fost contactată de membrii familiei lui Garașciuc, care îi solicitau să retragă plângerea (f.d. 30-35, 127-133, vol. 1; 145-159, vol. 2 și 78-83, vol. 4).

24. A.I. a declarat că V.C. și Garașciuc se întâlneau ocazional, fără a avea o relație stabilă. În seara de 01 iunie 2011, ea împreună cu V.C., Garașciuc și încă un tânăr au mers în mai multe locații. Între V.C. și Garașciuc a apărut un conflict. Apoi ei s-au împăcat. Ultima locație a fost o stație PECO. Acolo a venit fratele său. La un moment, martora a observat cum automobilul lui Garașciuc se deplasa cu viteză din stație. Ea imediat a sunat-o pe V.C., dar aceasta avea telefonul deconectat. În jurul orei 06:00, V.C. a venit la domiciliul martorei. Ea avea hainele deteriorate, iar pe corp - urme de violență. V.C. a povestit că a fost agresată fizic și violată de Garașciuc. Împreună cu V.C., ea a mers la poliție pentru a depune plângere (f.d. 82-84, vol. 1). În instanță, martorul a declarat că, în timp ce se afla în automobilul fratelui său, a observat că Garașciuc și V.C. discutau liniștit lângă automobilul lui Garașciuc. Până fratele a pornit automobilul, V.C. a dispărut. Ea a revenit dimineața la domiciliul martorei (f.d. 171-175, vol. 2 și 84-86, vol. 4).

25. A.I. a declarat că a fost chemat de sora sa la stația PECO. Acolo se aflau V.C., Garașciuc și încă un tânăr. Ei consumau alcool. Garașciuc l-a ajutat să pornească automobilul, care avea defecțiuni tehnice. A.I. a rămas să închidă capota automobilului, iar V.C. a plecat spre parc, le veceu. Garașciuc insista ca V.C. să meargă la domiciliul său. Ea de fiecare dată îl refuza. Între cei doi a început cearta. Deoarece V.C. refuza, Garașciuc a împins-o cu forța în automobilul său. Garașciuc a închis ușa și automobilul a derapat în viteză. El a urcat în automobil și împreună cu sora au mers să o caute pe V.C. Sora o telefona pe V.C., dar aceasta avea telefonul mobil deconectat. Ei nu au reușit să ajungă automobilul lui Garașciuc. Dimineața, V.C. a revenit și a relatat că a fost agresată fizic și violată de Garașciuc (f.d. 143-145, vol. 1). În instanță, martorul a declarat că nu a observat conflicte între V.C. și Garașciuc la stația PECO. Acesta a menționat că nu a auzit discuțiile purtate între ei și nu a observat în ce circumstanțe și în ce mod V.C. a urcat în automobilul lui Garașciuc. Martorul a precizat că nu a observat persoane care să solicite ajutor (f.d. 176-178, vol. 2).

26. Victor Bantș a declarat că i-a observat pe Garașciuc, V.C. și încă o tânără. V.C. a aruncat cheile de la automobilul lui Garașciuc într-o baltă cu apă. Apoi ea a fugit pe traseu. Garașciuc a urmărit-o cu automobilul. El nu a observat ca Garașciuc să-i fi aplicat V.C. lovituri sau să o urce cu forța în automobil și nici ca

aceasta să fi solicitat ajutor. Locul unde s-au desfășurat evenimentele nu era surprins de camerele de supraveghere (f.d. 80-81, vol. 1 și 160-163, vol. 2).

27. Ivan Buiescu a declarat că, în dimineața zilei de 02 iunie 2011, în timp ce pleca la pescuit, a întâlnit o tânără care plângea. Ea a cerut telefonul pentru a chema un taxi și nu a explicat ce s-a întâmplat (f.d. 66-67, vol. 1 și 179, vol. 2).

28. Victor Sliusari a declarat că, în dimineața zilei de 02 iunie 2011, a preluat o comandă de taxi. Comanda a fost făcută de o tânără. Acesta plângea și a cerut să fie dusă la adresa indicată de ea. Pe drum, ea a continuat să plângă și se simțea rău. Ea nu a povestit ce i s-a întâmplat (f.d. 64-65, vol. 1 și 164-166, vol. 2). Conform certificatul eliberat de SRL „Miren & W Krab” în dimineața zilei de 02 iunie 2011, ora 06:05, a fost efectuată o comandă de taxi (f.d. 68, vol. 1).

29. Arcadie Bîrzoii a declarat că V.C. a venit la inspectoratul de poliție împreună cu o prietenă. Ea era în stare de șoc. Ea plângea și afirma că a fost violată de Garașciuc. Ea era incoerentă și comunica cu dificultate. Ea a fost condusă la ofițerul de urmărire penală și a depus plângere (f.d. 208-210, vol. 2).

30. T.C. a declarat că a găsit-o pe V.C. la poliție. Aceasta avea leziuni vizibile. V.C. a povestit că a fost răpită, dusă la domiciliul lui Garașciuc, agresată fizic și violată. În dimineața lui 04 iunie 2011, pe pragul casei au găsit un buchet de flori și o scrisorică cu mențiunea „Pentru Nica de la Vadim”. Ea a fost amenințată să nu divulge faptele. Ulterior, V.C. a fost internată în spital. V.C. i-a comunicat că a fost indusă în eroare să semneze o declarație prin care îl ierta pe Garașciuc (f.d. 119-120, 134-138, vol. 1; 167-170, vol. 2 și 143-145, vol. 6).

31. Marin Grozavu a declarat că a mers împreună cu Garașciuc la o terasă. Acolo ei s-au întâlnit două fete și au consumat alcool. Ulterior, ei s-au deplasat la stația PECO. El era în stare de ebrietate, a adormit și nu a văzut ce se întâmpla. El s-a trezit la domiciliul lui Garașciuc. V.C. i-a cerut ajutorul, însă el nu a intervenit. În declarațiile din instanță, Grozavu a declarat că nu a observat violențe, strigăte de ajutor sau haine rupte. V.C. a avut posibilitatea să iasă din locuință (f.d. 60-61, vol. 1; 190-195, vol. 2 și 76-77, vol. 4).

32. Eugen Galer a declarat că a cunoscut-o pe victimă prin intermediul lui Garașciuc. Cei doi erau prieteni. Martorul a văzut-o pentru prima dată pe V.C. în apartamentul închiriat de Garașciuc în Chișinău. În locuință trăia și sora acestuia, Diana. V.C. vizita frecvent apartamentul și uneori rămânea peste noapte. Martorul a declarat că i s-a părut evident că Garașciuc și V.C. întrețineau relații sexuale. Totuși, el nu a discutat direct cu V.C. despre acest aspect (f.d. 196-201, vol. 2).

33. Galina Pogoneț și Ion Climenco au declarat că V.C. avea o relație apropiată cu Garașciuc. Ea venea deseori la Garașciuc în ospetie. Între cei doi existau relații intime consensuale. Ei nu au observat comportamente de

constrângere sau indicii că V.C. ar fi fost ținută împotriva voinței sale (f.d. 202-207, vol. 2).

34. V., D. și V. Garașciuc au declarat că o cunosc pe V.C. din anul 2010. Ea prietenea cu Vadim. Uneori, V.C. rămânea peste noapte la ei. După incident, poliția a verificat domiciliul lui Vadim. În camera unde s-ar fi aflat cei doi nu au fost observate urme de conflict. Vadim a negat că i-ar fi cauzat suferințe lui V.C. El le-a declarat că, în acea seară, nu a întreținut relații sexuale, fiind în stare de ebrietate. De la familia Garașciuc au fost solicitați bani pentru partea vătămată. A fost transmisă suma de 30.000 de lei. A fost întocmită o declarație notarială privind lipsa pretențiilor (f.d. 215-220, vol. 2; 97-102, vol. 4 și 152-153, vol. 6).

35. La urmărirea penală, Vadim Garașciuc a refuzat să facă declarații (f.d. 50-51, 118, 179, 322 vol. 1). În instanța de fond, el a declarat că a cunoscut-o pe V.C. în ianuarie 2010, iar ulterior a început o relație cu aceasta. La 01 iunie 2011, ea l-a telefonat și i-a spus că îl așteaptă la terasa. Acolo, împreună cu Marin Grozavu, le-a găsit pe V.C. și A.I. Acestea consumau băuturi alcoolice. V.C. l-a mușcat de umăr pe el și pe Marin Grozavu. Ulterior, cu toții au plecat la stațiile PECO. Acolo ei toți au consumat vin spumant și a venit și fratele lui A.I.. El l-a ajutat pe acesta să pornească automobilul defect. V.C. a urcat benevol în automobilul său, fără a fi forțată sau răpită. Ea a avut posibilitatea să plece cu frații A.I. Împreună cu V.C. și Marin Grozavu au mers acasă. V.C. și Marin Grozavu au dormit într-o cameră, iar el în alta. Anterior, el a avut relații sexuale benevole cu V.C., inclusiv în acel imobil, motiv pentru care urmele biologice depistate pe cearșaf puteau proveni din acea perioadă, sau de la alte persoane din familie. Părinții săi, în prezența notarului, i-au transmis lui V.C. 15.000 de euro pentru împăcare și retragerea acuzațiilor (f.d. 221-225, vol. 2 și 103-104, vol. 4).

36. La 14 decembrie 2022, Garașciuc a fost anunțat în căutare în scopul asigurării prezenței sale la examinarea cauzei penale în ordine de apel. La 19 ianuarie 2023, în privința acestuia a fost inițiat dosarul de căutare nr. 2023300026 (f.d. 137, vol. 6). La 27 martie 2025, Garașciuc a fost reținut în Germania în vederea extradării în Republica Moldova (f.d. 48-53, vol. 7).

b. Sentința

37. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani din 06 ianuarie 2015, Vadim Garașciuc a fost recunoscut vinovat și condamnat după cum urmează:

Infracțiunea	Pedeapsa
art. 264 ¹ alin. (3) Cod penal	achitat că nu s-a constatat existența infracțiunilor
art. 164 alin. (1) Cod penal	
art. 171 alin. (1) Cod penal	trei ani și șase luni de închisoare
art. 172 alin. (1) Cod penal	trei ani și șase luni de închisoare
Pedeapsa definitivă, cu aplicarea art. 84 alin. (1) și art. 90 Cod penal, patru ani de închisoare cu suspendarea executării pe o perioadă de probațiune de un an și șase luni	

38. Instanța a concluzionat că fapta prevăzută de art. 264¹ alin. (3) Cod penal nu este constatată. Organul de urmărire penală nu a întocmit actele procesuale obligatorii aferente procedurii de supunere la examinarea medicală. La materialele cauzei nu se regăsesc procesul-verbal privind refuzul examinării medicale, actele privind înlăturarea de la conducerea vehiculului, explicații de la personalul medical care ar fi putut confirma presupusul refuz al persoanei de la examinarea medicală și prelevarea de probe biologice.

39. Nu a fost demonstrată existența etapelor specifice răpirii: capturarea, deplasarea forțată și privarea de libertate împotriva voinței persoanei. Martorii oculari aflați la stația PECO au declarat nu au observat acte de constrângere fizică sau chemări de ajutor din partea victimei. Pe parcursul întregii seri victima a mers benevol cu inculpatul. Raportul de expertiză nu a confirmat existența vătămărilor cauzate de țigară aprinsă în regiunea mâinilor lui V.C. Prin urmare, declarațiile victimei nu au fost confirmate prin alte probe.

40. Probele administrate confirmă existența unui raport sexual forțat și a unor acțiuni violente cu caracter sexual săvârșite împotriva victimei, fără confirmarea torturii. Martorii au confirmat că victima a plecat împreună cu inculpatul. Ulterior, în dimineața zilei de 02 iunie 2011, aceasta era într-o stare fizică și emoțională grav afectată, plângea și acuza dureri. Expertizele medico-legale au confirmat existența multiplelor leziuni corporale: comoție cerebrală minoră, echimoze pe diferite părți ale corpului, traumatisme în regiunea genitală și ruptura recentă a himenului. Acesta corespund unui raport sexual forțat. Inculpatul a aplicat violență doar pentru a înfrânge rezistența victimei, nu și pentru a-i provoca suferințe și chinuri. Pe cearșaful ridicat din casa inculpatului au fost depistate urme de sânge și spermă. La data pronunțării sentinței, agravantele de la art. 171 și 172 alin. (2) lit. f) și g) Cod penal aveau o altă redacție. Inculpatul a întreținut cu victima raporturi sexuale în formă obișnuită și perversă prin constrângere fizică, fără reținerea agravantei „însoțit de tortură”. La individualizarea pedepsei, instanța a ținut cont de gravitatea faptelor, de circumstanțele personale ale inculpatului și de lipsa acțiunii civile.

c. Prima procedură de apel și de recurs

41. La 19 ianuarie 2015, avocatul Ghenadie Pavliuc a depus apel în numele părții vătămate. El a solicitat casarea sentinței și recunoașterea lui Garașciuc vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 164 alin. (1), art. 171 alin. (2) lit. f) și art. 172 alin. (2) lit. g) Cod penal. Instanța de fond nu a apreciat corect declarațiile martorilor, care au indicat constant că Vadim Garașciuc a răpit victima. Caracterul acțiunilor demonstrează intenția de a provoca victimei suferințe fizice și psihice deosebit de chinuitoare, astfel încât faptele urmau a fi apreciate ca fiind însoțite de tortură. De asemenea, pedeapsa aplicată este prea blândă și nu corespunde gravității faptelor, personalității și circumstanțelor cauzei. Refuzul inculpatului de a recunoaște vina demonstrează lipsa

conștientizării gravității faptelor, iar suspendarea condiționată a executării pedepsei nu poate asigura scopul acesteia.

42. La 19 ianuarie 2015, procurorul Sergiu Raileanu, a depus apel. El a solicitat casarea sentinței și condamnarea lui Garașciuc în baza:

Infracțiunea	Pedeapsa
art. 264 ¹ alin. (3) Cod penal	prescripție
art. 164 alin. (1) Cod penal	cinci ani de închisoare
art. 171 alin. (2) lit. f) Cod penal	10 ani de închisoare
art. 172 alin. (2) lit. g) Cod penal	10 ani de închisoare
Pedeapsa definitivă, cu aplicarea art. 70 alin. (4), 84 alin. (1) Cod penal, 20 de ani de închisoare în penitenciar de tip semiînchis.	

Cu privire la învinuirea în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, procurorul a invocat că instanța a preluat exclusiv versiunea apărării și a martorului Galer. Ea greșit a concluzionat că la volanul automobilului nu s-ar fi aflat Garașciuc. Vinovăția inculpatului a fost demonstrată prin declarațiile martorilor Tudor, Burlacu, Scorpan și Goncariuc.

Procurorul a menționat că acțiunile inculpatului, inclusiv insistența de a continua întâlnirea la domiciliul său, demonstrează existența unui plan infracțional prealabil. Partea vătămată constant a declarat despre violența exercitată asupra sa. Ea a fost confirmată de rapoartele de expertiză medico-legală. Acestea indică la existența unor acte de tortură și nu doar a unor violențe aplicate pentru înfrângerea rezistenței victimei. Tragerea de păr, comprimarea gâtului și a coapselor, precum și multiplele lovituri aplicate victimei au provocat suferințe fizice și psihice intense. Pedeapsa aplicată este prea blândă și nu poate asigura restabilirea echității sociale.

43. La 12 februarie 2015, inculpatul a depus apel. El a solicitat repunerea apelului în termen și casarea sentinței, în partea condamnării în baza art. 171 alin. (1) și art. 172 alin. (1) Cod penal, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare pe motivul lipsei elementelor infracțiunii. Acesta a invocat că, după primirea sentinței motivate, s-a îmbolnăvit, iar avocatul său a plecat peste hotare pentru o intervenție chirurgicală. Din aceste motive termenul de apel a fost omis. El a susținut că rapoartele de expertiză medico-legală nu stabilesc cu certitudine că leziunile victimei au fost cauzate în data pretinsă de acuzare. Experții au menționat doar că acestea ar fi putut fi produse în perioada indicată în învinuire. Nu a fost stabilit existența unei legături cauzale între leziunile corporale ușoare și presupusul raport sexual obținut prin constrângere fizică. Pe cearșaful ridicat din casa părinților săi au fost identificate urme de sânge și spermatozoizi, însă imobilul aparținea părinților inculpatului și era locuința acestora, iar expertiza nu a stabilit dacă urmele biologice aparțineau sau nu acestora.

44. La 20 decembrie 2017, Curtea de Apel Bălți a respins apelurile procurorului și a avocatului și a admis apelul inculpatului. Instanța a casat parțial sentința și a pronunțat o nouă hotărâre, prin care a încetat procesele penale pornite în baza art. 171 alin. (1) și art. 172 alin. (1) Cod penal ca urmare a intervenirii termenului de prescripție a răspunderii penale. Instanța a constatat că prima instanță a examinat cauza complet și obiectiv și a apreciat corect probele administrate. În consecință, ea a menținut concluzia privind nevinovăția lui Garașciuc în privința infracțiunilor prevăzute de art. 164 alin. (1) și art. 264¹ alin. (3) Cod penal, precum și concluzia privind condamnarea în baza art. 171 alin. (1) și art. 172 alin. (1) Cod penal. În legătură cu expirarea termenului de prescripție, instanța a dispus liberarea inculpatului de executarea pedepsei.

45. Prin [decizia](#) din 15 mai 2018, Curtea Supremă de Justiție a admis recursurile avocatului Ghenadie Pavliuc, în numele părții vătămate, și a procurorului Lilia Prisacari, a casat total decizia și a dispus rejudecarea cauzei. Curtea a reținut că instanța de apel s-a limitat la preluarea concluziilor primei instanțe, fără a analiza probele acuzării. Aceasta nu a examinat dacă inculpatul a depășit limitele necesare înfrângerii rezistenței victimei și scopul urmărit prin aplicarea violenței în timpul raporturilor sexuale.

d. A doua procedură de apel și decizia

46. La 22 februarie 2023, Curtea de Apel Bălți a respins apelul inculpatului. Ea a admis apelurile procurorului și a avocatului, a casat sentința și a pronunțat o nouă hotărâre prin care Garașciuc a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

Infracțiunea	Pedeapsa
art. 264 ¹ alin. (3) Cod penal	liberat de răspunderea penală pe motivul intervenirii termenului de prescripție
164 alin. (1) Cod penal	trei ani de închisoare, liberat de executare în baza Legii nr. 243/2021
art. 171 alin. (2) lit. f) Cod penal	cinci ani de închisoare
art. 172 alin. (2) lit. g) Cod penal	cinci ani de închisoare
Pedeapsa definitivă, cu aplicarea art. 84 alin. (1) Cod penal, șase ani de închisoare în penitenciar de tip închis.	

47. Cu privire la învinuirea în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, instanța de apel a reținut că versiunea susținută în apărarea a fost combătută de probele acuzării. Acuzația referitoare la conducerea efectivă a inculpatului la spitalul pentru examinare medicală, din lipsă de probe. Martorii Tudor și Burlacu au declarat că, în noaptea de 28 august 2010, inculpatul se afla la volanul automobilului staționat pe teritoriul stației PECO. El manifesta semne evidente de ebrietate, refuza să prezinte actele și susținea că nu el conducea automobilul. Acestuia i-a fost propusă testarea alcoolică, însă el a refuzat testarea și examinarea medicală. Declarațiile celor doi sunt susținute și de martorii oculari

Goncearuc și Scorpan, care au confirmat cele reținute mai sus. Lipsa unor acte procesuale întocmite pe loc nu poate conduce, prin ea însăși, la excluderea răspunderii penale, or această situație a fost determinată de comportamentul inculpatului, care s-a eschivat și a părăsit locul faptei. Inspectorii de poliție au fost obiectiv împiedicați să finalizeze imediat procedurile prevăzute de Instrucțiunea privind constatarea stării de ebrietate. Infrațiunea face parte din categoria infracțiunilor ușoare. De la dată comiterii ei până la pronunțarea hotărârii termenul de prescripție a expirat. Prin urmare, a fost dispusă condamnarea cu liberare de executarea pedepsei.

48. Instanța de apel a reținut că vinovăția lui Garașciuc pe învinuirea adusă în baza art. 164 alin. (1) Cod penal a fost demonstrată pe deplin. Victima a fost lipsită de libertate împotriva voinței sale. Ea a fost urcată forțat în automobilul inculpatului. Transportată la domiciliul acestuia și ținută acolo câteva ore. Aceste acțiuni întrunesc elementele infracțiunii de răpire. Instanța a aplicat amnistia și a liberat inculpatul de executarea pedepsei.

49. Referitor la învinuirile aduse în baza art. 171 alin. (2) lit. f) și 172 alin. (2) lit. g) Cod penal (redacția legii în vigoare la 02 iunie 2011), instanța a reținut că, după răpirea victimei, inculpatul a întreținut cu aceasta raport sexual vaginal și anal. El a folosit violența pentru a-i înfrânge rezistența victimei. Loviturile repetate, tragerea de păr, comprimarea gâtului, lovirea capului de pereți au fost apreciate ca acțiuni violente ce au provocat suferințe fizice severe. Ele au depășit nivelul necesar simplei înfrângerii a rezistenței și constituie acte de tortură. Aflarea benevolă a victimei în compania inculpatului și consumul de alcool nu echivalează cu consimțământul pentru raporturi sexuale. Relațiile anterioare dintre părți nu exclud existența violului. Declarațiile rudelor inculpatului sunt pătinoare și contrazise de probele acuzării. Expertizele medico-legale și biologice confirmă existența actelor sexuale forțate și a leziunilor. Incompatibilitatea procurorului și a expertului legist sunt nefondate și nu afectează legalitatea probelor administrate. Pentru aceste două infracțiuni, instanța a individualizat pedeapsa reieșind din gravitatea faptelor, impactul lor asupra victimei, regula cumulului de pedepse și necesitatea unei reacții ferme a statului față de infracțiunile sexuale.

e. Recursul examinat

50. La 27 aprilie 2023, avocatul Angela Procopciuc a declarat recurs, în numele condamnatului, fără a indica care eroare judiciară este aplicabilă. Recurentul a solicitat menținerea sentinței și aplicarea prescripției pe învinuirile aduse în baza art. 171 și 172 Cod penal sau casarea deciziei și rejudecarea cauzei. Instanța de apel nu putea dispune condamnarea fără audierea nemijlocită a martorilor și cercetarea directă a probelor. Nu au fost administrate probe privind refuzul testării alcoolscopice. Referitor la răpire, victima a urcat benevol în automobil și nu a fost lipsită de libertate. Martorii nu au confirmat existența

constrângerii, iar expertizele medico-legale nu au constatat leziuni specifice răpirii. Până la acest caz, Garașciuc și V.C. au întreținut relații sexuale benevole. Acțiuni de violență în privința lui V.C. Garașciuc nu a aplicat. Ultima face declarații incriminatoare în scop de răzbunare, fiind refuzată în căsătorie. Expertizele medico-legale nu au stabilit cu certitudine mecanismul și momentul producerii leziunilor și nu au exclus alte cauze sau raporturi sexuale consimțite. Ordonanța de modificare a învinuirii în sensul agravării este nulă. Procurorul Railean este fiul expertului Railean. Prin urmare, procurorul trebuia să se abțină. Declarațiile expertului Railean nu pot fi admise în calitate de probe. Acesta a lucrat împreună cu tatăl părții vătămate.

51. La 24 aprilie 2025, avocatul Angela Procopciuc a depus un recurs suplimentar. Potrivit acestuia, instanța de apel l-a condamnat pe Garașciuc în baza unor prevederi care nu mai erau în vigoare la data pronunțării hotărârii. Semnul calificativ „însoțit de torturarea victimei” a dispărut ca semn a laturii obiective, iar „deosebita cruzime” și „aplicarea armei” nu au fost incriminate lui Garașciuc și nu pot fi reținute pentru a nu fi încălcat principiul neretroactivității legii penale care înrăutățește situația acuzatului.

52. La 26 mai 2023, Curtea Supremă de Justiție a solicitat depunerea referinței la recurs, însă nici o referință nu a fost depusă.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

53. Partea relevantă a art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală este următoarea:

„(1) Hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri:

8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii ...”

54. La ziua comiterii faptei, Cod penal prevedea următoarele:

„Articolul 164. Răpirea unei persoane

(1) Răpirea unei persoane

se pedepsește cu închisoare de la 2 la 6 ani.

Articolul 171. Violul

(1) Violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei ...,

se pedepsește cu închisoare de la 3 la 5 ani.

(2) Violul:

...

f) însoțit de torturarea victimei;

se pedepsește cu închisoare de la 5 la 12 ani.

Articolul 172. Acțiuni violente cu caracter sexual

(1) ... satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică sau psihică a persoanei...,

se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 5 ani.

(2) Aceleași acțiuni:

...

g) însoțită de torturarea victimei

se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 12 ani.

Articolul 264¹. Conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de alte substanțe

...

(3) Refuzul ... conducătorului mijlocului de transport de la ... examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei ...

se pedepsește cu amendă în mărime de la 550 la 650 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 3 la 5 ani.”

55. Art. 171 alin. (2) lit. f) și 172 alin. (2) lit. g) Cod penal, în redacția Legii nr. [252/2012](#), avea următorul conținut:

„Articolul 171. Violul

(1) Violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei ...,

se pedepsește cu închisoare de la 3 la 5 ani.

(2) Violul:

...

f) săvârșit cu deosebită cruzime...;

se pedepsește cu închisoare de la 5 la 12 ani.

Articolul 172. Acțiuni violente cu caracter sexual

(1) ... satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică sau psihică a persoanei ...,

...

(2) Aceleași acțiuni:

g) săvârșite cu deosebită cruzime...;

se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 12 ani.”

56. Art. 132², 171 alin. (2) lit. f) și 172 alin. (2) lit. g) Cod penal, în redacția Legii [nr. 316/2022](#), avea următorul conținut:

„Articolul 132². Acte sexuale sau acțiuni cu caracter sexual neconsimțite

(1) Prin act sexual se înțelege acțiunea de penetrare vaginală, anală sau orală de natură sexuală cu orice parte corporală sau obiect.

Articolul 171. Violul

(1) Violul, adică actul sexual neconsimțit,
se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani.

(2) Violul:

...

g) săvârșit cu o deosebită cruzime...,
se pedepsește cu închisoare de la 7 la 12 ani.”

57. Pct. 12 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 17 din 17 noiembrie 2005 în redacția inițială și cea [ulterioară](#), modificată în legătură cu Legea 252/2012, a explicat următoarele:

„12. Se consideră viol însoțit de torturarea victimei (art.171 alin.(2) lit.f) CP), atunci când victimei i se provoacă dureri sau suferințe puternice, fizice ori psihice ... În cazul unei asemenea calificări este necesar să se stabilească că făptuitorul în pornirea sa a avut intenția de a cauza victimei dureri și suferințe deosebite, apreciate ca tortură (variantea inițială).

12. La calificarea violului, săvârșit cu o deosebită cruzime, precum și din motive sadice (art. 171 alin. (2) lit. f) Cod penal) și acțiuni violente cu caracter sexual, săvârșite cu o deosebită cruzime, precum și din motive sadice (art. 172 alin. (2) lit.g) Cod penal), se va ține cont de faptul, că prin deosebită cruzime se înțelege provocarea unor dureri sau suferințe puternice, fizice ori psihice, victimei, de către făptuitor ... În cazul unei asemenea calificări este necesar să se stabilească că făptuitorul, în pornirea sa, a avut intenția de a cauza victimei dureri și suferințe deosebite, apreciate ca deosebită cruzime... (variantea modificată)”

MOTIVAREA INSTANȚEI

58. Decizia integrală a fost pronunțată la 05 aprilie 2023. Primul recurs a fost declarat la 27 aprilie 2023. Având în vedere că la acea dată termenul pentru depunerea recursului era de 30 de zile, recursul dat a fost depus în termen. Cel de-al doilea recurs a fost depus la 24 aprilie 2025, peste doi ani de la expirarea termenului de recurs. El conține alte motive decât cele invocate în recursul inițial. Prin urmare, al doilea recurs recurs este tardiv. Un recurs tardiv nu impune obligația de a-l examina, întrucât instanța nu a fost sesizată în conformitate cu legislația (decizia nr. [1ra-60/2026](#), § 35-36).

59. Recurentul pledează pentru două soluții a instanței de recurs: dispunerea rejudecării sau menținerea sentinței, cu aplicarea prescripției pe capetele de acuzare aduse în baza art. 171 și 172 Cod penal. Anterior, Curtea Supremă de Justiție a dispus rejudecarea cauzei. Instanța de apel a judecat apelurile de două ori. Potrivit art. 435 alin. (2) Cod de procedură penală, cauza poate fi trimisă la rejudecare o singură dată. Prin urmare, Curtea Supremă de Justiție nu mai poate dispune o nouă rejudecare a cauzei și urmează să soluționeze irevocabil cauza care a revenit la ea după dispunerea rejudecării (încheierea nr. [1ra-1750/2023](#), § 36, [1ra-64/2024](#), § 61).

60. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (decizia nr. [1ra-1520/2023](#), § 56). Doar ca urmare a admiterii recursului, Curtea Supremă de Justiție, adoptând hotărârea legală, poate corecta erorile admise de instanța de fond sau de apel din motive neinvocate în recurs (decizia nr. [1ra-579/2023](#), § 43).

61. Având în vedere motivele casării anterioare și soluția adoptată prin prezenta decizie, instanța de recurs nu a convocat părțile în ședință (vezi avizul consultativ nr. [lavc-5/25](#) și deciziile nr. [1ra-503/2024](#), § 54; [1ra-75/2026](#), § 41).

62. Recursul declarat în termen nu conține referire la prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală. În esență, recurentul susține că nu au fost întrunite elementele infracțiunilor incriminate și că nu există probe ce ar confirma învinuirile aduse. Aceste argumente cad sub incidența erorii prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 114). Pentru o înțelegere mai ușoară a hotărârii, completul se va expune separat pe fiecare capăt de învinuire.

a. Învinuirea de la art. 264¹ alin. (3) Cod penal

63. Art. 264¹ alin. (3) Cod penal incriminează trei forme distincte ale refuzului, fiecare raportat la o procedură separată: (i) de la testarea alcoolscoptică; (ii) de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii acesteia și (iii) de la prelevarea probelor biologice în cadrul examenului medical.

64. Potrivit învinuirii, Vadim Garașciuc a refuzat să fie supus examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate (vezi para. 6). Prima instanță a achitat pe Garașciuc pe acest capăt de acuzare deoarece fapta nu a fost constatată, lipsind probe în acest sens (vezi para. 38). Instanța de apel a constatat contrariul. Ea a menționat că Vadim Garașciuc se face vinovat de refuz a testării alcoolscopecice și a exclus partea acuzației referitoare la conducerea efectivă la spital pentru examinare medicală (vezi para. 47).

65. Instanța de apel a modificat esențial conținutul acuzației aduse, reținând în sarcina lui Garașciuc o faptă diferită de cea formulată în actul de învinuire. Lui Garașciuc i-a fost incriminat exclusiv refuzul de la examenul medical, nu refuzul de la testarea alcoolscoptică.

66. Probele acuzării denotă contradicții esențiale privind momentul, modalitatea și autorul documentării pretinsului refuz. În raport și în actele inițiale se indică că sesizarea telefonică a fost făcută cu o zi înainte de ziua comiterii faptei. Data comiterii presupusei fapte a fost indicat 28 august 2010, însă martorii Tudor și Burlacu au declarat ulterior că evenimentele au avut loc „la 10 septembrie 2010”, iar martorul Gonciaruc că „într-o noapte de iarnă”. Acest fapt pune sub semnul întrebării exactitatea percepției și relatării faptelor de către acești martori. Fiecare dintre polițiști a indicat diferit cine a documentat cazul. Tudor a afirmat că documentarea a fost efectuată de Burlacu, iar Burlacu a declarat contrariul, și anume că actele au fost întocmite de Tudor. Aceste neconcordanțe afectează credibilitatea probelor acuzării. Declarațiile martorilor oculari sunt contradictorii și cu privire la circumstanțele esențiale ale cauzei. Unii martori afirmă că echipajul de poliție a stopat automobilul în trafic, deoarece acesta se deplasa „sub o traiectorie neuniformă”, iar alți martori declară că automobilul lui Garașciuc a venit la stația PECO și ulterior a sosit poliția. Această contradicție pune la îndoială însăși situația de fapt privind conducerea automobilului și momentul intervenției poliției. Declarațiile martorilor diferă și în privința persoanei care conducea automobilul. Burlacu și Cernei au menționat prezența lui Galer, care ar fi susținut că el se afla la volan, în timp ce alți martori nu confirmă clar acest aspect sau declară că nu cunosc cine se afla în automobil. Aceste circumstanțe generează dubii rezonabile privind faptul dacă anume Garașciuc a condus automobilul. Tudor a declarat în instanță că nu cunoaște ce acte au fost întocmite și dacă lui Garașciuc i-au fost explicate consecințele refuzului examinării medicale. El nici nu își amintește dacă Garașciuc a fost condus la spital. În schimb, Burlacu a afirmat că avertizarea privind răspunderea penală a fost făcută în prezența martorilor și că i-a propus inclusiv testarea alcoolscoptică. Aceste declarații contradictorii demonstrează lipsa unei proceduri clare și consecvente de documentare a refuzului. Totodată, nu rezultă existența unor acte procesuale certe care să confirme că lui Garașciuc i-a fost înaintată în mod legal și explicit solicitarea de a se supune examenului medical și că i-au fost explicate consecințele juridice ale refuzului. Simpla mențiune din rapoartele polițiștilor, necoroborată prin alte probe obiective, nu este suficientă pentru o condamnare penală. Martorii acuzării, care sunt angajați ai poliției, relatează în mod general despre un comportament „agresiv” sau „neadecvat”, fără a putea reda exact discuțiile purtate, conținutul avertizărilor și succesiunea exactă a acțiunilor. Declarațiile lor au un caracter stereotipizat derivat din versiunea poliției (vezi para. 8-14).

67. Prin urmare în privința acestei învinuiri urmează a fi menținută sentința, deoarece nu a fost dovedit dincolo de orice dubiu rezonabil comiterea faptei de către Garașciuc.

b. Învinuirea în baza art. 164 alin. (1) Cod penal

68. Prima instanță l-a achitat pe Garașciuc pentru infracțiunea de răpire. Ea a reținut că martorii nu au relatat despre acte de constrângere sau solicitări de ajutor din partea victimei, iar raportul de expertiză nu a confirmat existența leziunilor provocate de țigară aprinsă pe mâinile lui V.C. (vezi para. 39). Instanța de apel a reținut că această învinuire și-a găsit confirmare, Victima a fost urcată forțat în automobilul inculpatului. Transportată la domiciliul acestuia și ținută acolo câteva ore (vezi para. 48). Recurentul invocă că pe acest capăt de acuzare urmează a fi menținută sentința.

69. Învinuirea privind răpirea se întemeiază, în principal, pe declarațiile părții vătămate. Potrivit acesteia, pe teritoriul stației PECO, Garașciuc a apucat-o de păr, a împins-o forțat pe bancheta din față a automobilului și a încuiat ușile. Pentru a-i înfrânge rezistența, el a ars-o cu țigara pe mână. Pe bancheta din spate se afla Grozavu, care dormea (vezi para. 23). Analiza declarațiilor martorilor oculari arată că aceștia nu au declarat că ar fi observat în mod cert acte de constrângere fizică sau chemări de ajutor din partea victimei (vezi para. 24-26). Raportul de expertiză medico-legală nu a confirmat existența vătămarilor cauzate de țigară aprinsă în regiunea mâinilor lui V.C. (vezi para. 22). Declarațiile victimei nu sunt susținute de alte probe, în timp ce condamnatul și martorul Grozavu neagă versiunea victimei.

70. În urma cercetării automobilului lui Garașciuc, pe bancheta din spate, în partea stângă, au fost depistate și ridicate fire de păr, care ulterior s-au adevărit a fi ale părții vătămate. Expertiza a arătat că caracteristicile rădăcinilor firelor de păr indică că acestea sunt smulse și au putut fi desprinse în timpul mișcărilor, posibil în timpul luptei sau împotrivirii (vezi para. 20). Nu este exclus că aceste fire au fost rupte ca urmare a tragerii victimei de păr după ce automobilul a ajuns la domiciliul condamnatului. Victima a susținut că ea a fost trasă de păr atunci.

71. Prin urmare, și în privința acestei învinuiri urmează a fi menținută sentința, deoarece nu a fost dovedită dincolo de orice dubiu rezonabil comiterea faptei.

c. Învinuirile în baza art. 171 alin. (2) și 172 alin. (2) Cod penal

72. Apărarea admite existența raporturilor sexuale și contestă doar existența elementelor constitutive ale infracțiunilor incriminate, adică caracterul neconsimțit al acestuia. Argumentele recurentului vizează aprecierea juridică a faptelor, însă nu și stabilirea unei alte situații de fapt. Verificarea efectuată de instanța de recurs se va limita la încadrarea juridică a faptei constatate de curtea de apel.

73. Apărarea invocă nulitatea ordonanței de modificare a învinuirii și a raportului de expertiză medico-legală întocmit de expertul Raileanu, pe motivul existenței unei legături de rudenie între procurorul care a participat în prima instanță și expert. Argumentul nu se încadrează în cazurile de nulitate absolută prevăzute exhaustiv de Codul de procedură penală. Eventualele carențe admise la etapa urmăririi penale sau în prima instanță, în cauzele în care instanța de apel a rejudecat fondul, sunt absorbite prin examinarea apelului (deciziile nr. [1ra-1309/2023](#), § 116; [1ra-1181/2024](#), § 87). Prin urmare, aceste aspecte urmau a fi invocate și examinate în apel, iar în recurs pot fi invocate doar eventualele erori admise de instanța de apel.

74. Instanța de apel a conchis că, la 02 iunie 2011, între orele 03:15-05:00, în locuința sa, Vadim Garașciuc a întreținut cu V.C. un act sexual neconsimțit cu penetrare vaginală și anală. El i-a aplicat multiple lovituri peste diferite părți ale corpului, a sugrumat-o și a tras-o de păr, iar acest comportament a depășit cu mult nivelul de constrângere necesar pentru a întreține raportul sexual.

75. Potrivit deciziei contestate, în momentul săvârșirii violului și a satisfacției sexuale în forme perverse, condamnatul a avut intenția de a provoca victimei dureri și suferințe care depășesc gradul de severitate inerent constrângerii fizice necesare pentru a înlătura rezistența victimei la întreținerea raportului sexual. De la bun început, V.C. a declarat că Garașciuc a exercitat violență asupra sa aproximativ două ore, aplicându-i lovituri pe întreaga suprafață a corpului, inclusiv în regiunea capului, fapt ce a determinat pierderea cunoștinței. Ulterior, acesta a strangulat-o de gât. Din declarațiile lui V.C. rezultă că acțiunile condamnatului au fost îndreptate atât spre satisfacerea poftelor sexuale, cât și spre pedepsirea victimei pentru comportamentul avut anterior, inclusiv din seara precedentă și pentru refuzul de a întreține raporturi sexuale (vezi para. 23). Rapoartele de expertiză medico-legală au confirmat prezența multiplelor leziuni corporale la victimă, virginitatea acesteia, precum și existența leziunilor în regiunea pubiană și anală, caracteristice raportului sexual (vezi para. 22). Prezența leziunilor corporale și starea victimei din dimineața zilei de 02 iunie 2011 au fost confirmate și prin declarațiile martorilor (vezi para. 24-25 și 27-30). Motive de a pune la îndoială credibilitatea declarațiilor lui V.C. nu au fost constatate. Partea vătămată a făcut declarații sub jurământ și cu avertizarea privind răspunderea penală pentru declarații false și denunț calomnios. Declarațiile sale au fost constante pe întreg parcursul procesului penal. Din declarațiile martorului T.C. și din analiza corespondenței dintre sora condamnatului, condamnat și partea vătămată rezultă că aceștia încercau să obțină iertarea lui V.C., să o convingă să-și retragă plângerea și să se căsătorească cu Garașciuc (vezi para. 21 și 30).

76. Instanța de judecată este obligată să aplice legea penală mai favorabilă. La determinarea legii mai blânde urmează a fi luate în considerare atât limitele de pedeapsă prevăzute de legea veche și cea nouă, cât și impactul concret al acestora

asupra situației condamnatului. Totodată, instanța nu poate crea o *lex tertia* prin combinarea dispozițiilor favorabile din legi succesive (*mutatis mutandis*, decizia nr. [1ra-783/2024](#), § 87).

77. Prevederile art. 132², 171 și 172 Cod penal au suferit mai multe modificări de la 02 iunie 2011 (data comiterii faptei) până în prezent. La ziua comiterii faptei, ea era încadrat drept viol însoțit de tortură. Prin Legea [nr. 252/2012](#), sintagma „însoțită de tortură” din art. 171 și 172 Cod penal a fost substituită cu sintagmele „cu deosebită cruzime” și „din motive sadice”, fără modificarea sancțiunilor prevăzute la alin. (2) ale acestor articole. Modificarea legislativă nu a avut ca scop dezincriminarea violențelor grave exercitate în cadrul infracțiunilor sexuale, ci delimitarea noțiunii de tortură de circumstanțele agravante aplicabile infracțiunilor sexuale. Acest fapt rezultă și din jurisprudența Curții Supreme de Justiție (vezi para. 57). Tortura, tratamentul inuman sau degradant au fost incriminate distinct prin art. 166¹ Cod penal. Prin urmare, modificarea introdusă prin Legea nr. 252/2012 nu poate fi interpretată ca o dezincriminare a violențelor grave exercitate asupra victimei, acestea continuând să fie sancționate prin agravantele referitoare la „deosebita cruzime sau motivele sadice”. Ulterior, prin Legea [nr. 316/2022](#), au fost modificate dispozițiile art. 132², 171 și 172 Cod penal. Art. 132² definește noțiunile de „act sexual” și „acțiuni cu caracter sexual”, iar noua definiție a actului sexual include penetrarea vaginală, anală și orală. Începând cu 09 ianuarie 2023, penetrarea anală sau orală nu mai constituie „alte acțiuni cu caracter sexual” și nu urmează a fi încadrată distinct conform art. 172 Cod penal, ci doar conform art. 171 Cod penal. De asemenea, sancțiunea minimă a pedepsei cu închisoarea prevăzută la art. 171 alin. (2) Cod penal a crescut de la cinci la șapte ani, iar maximul pedepsei a rămas același (vezi para. 56).

78. Prima modificare legislativă (Legea nr. 253/2012) producea efecte atât la data agravării învinuirii, cât și la pronunțarea sentinței, iar cea de-a doua (Legea nr. 316/2022) la data pronunțării deciziei contestate cu recurs. Cu toate acestea, acuzarea a continuat să rețină agravanta „însoțită de tortură”. Prima instanță a recalificat faptele la alin. (1), din motiv că normele aveau deja o altă redacție, iar instanța de apel a aplicat agravanta „însoțit de torturarea victimei” existentă la ziua comiterii faptei, fără a explica de ce legea ulterioară nu este mai favorabilă.

79. Completul este de acord că, la ziua comiterii faptei, violența aplicată de condamnat în raport cu V.C., în timpul și după raportul sexual, a fost de o asemenea intensitate încât nu putea fi încadrată conform alineatului 1, fiind necesară reținerea agravantei „însoțită de torturarea victimei” din alineatul (2). Modificarea introdusă prin Legea nr. 316/2022 permite aplicarea unei singure pedepse pentru o singură infracțiune (art. 171 Cod penal), și nu a unui concurs de infracțiuni (art. 171 și 172 Cod penal), cum era anterior. Totuși, Legea nr. 316/2022 prevede o pedeapsă minimă cu închisoarea cu o durată mai mare (șapte ani) decât cea de la ziua comiterii faptei (cinci ani), în timp ce maximul pedepsei a rămas același (12 ani). Chiar și ca urmare a cumulului pedepselor pentru

infracțiunile prevăzute de art. 171 alin. (2) și 172 alin. (2) Cod penal, pedeapsa rezultată poate fi mai mică de șapte ani de închisoare. Cu adevărat, ca urmare a cumulului, curtea de apel a stabilit pedeapsa de șase ani de închisoare. Prin urmare, legea penală mai favorabilă condamnatului este cea de la data comiterii faptei. Faptele incriminare urmau a fost încadrate conform art. 171 alin. (2) lit. f) și 172 alin. (2) lit. g) Cod penal în versiunea în vigoare la ziua comiterii faptei. În decizia contestată a fost dată aceeași încadrare juridică faptelor incriminate conform art. 171 și 172 Cod penal. Totuși, decizia curții de apel urmează a fi casată integral, având în vedere achitarea pentru învinuirile prevăzute de art. 164 și art. 264¹ Cod penal și menținerea sentinței în această parte.

80. Infracțiunile prevăzute de art. 171 și 172 Cod penal au fost comise la 02 iunie 2011. Acestea sunt infracțiuni grave, pentru care termenul de prescripție este de 15 ani. De la ziua comiterii infracțiunilor au trecut mai mult de 15 ani, însă prescripția nu a intervenit. Prescripția a fost suspendată în legătură cu sustragerea condamnatului de la judecată începând cu 14 decembrie 2022, în temeiul art. 60 alin. (5) Cod penal. Acesta a fost reținut în Germania la 27 martie 2025 (vezi para. 36). Perioada dintre 14 decembrie 2022 și 27 martie 2025 nu se include în termenul de 15 ani.

81. La individualizarea pedepsei aplicate lui Vadim Garașciuc, completul ia în calcul că infracțiunea se atribuie la categoria celor grave. Ea aduce atingere inviolabilității sexuale a persoanei. Circumstanțe agravante nu au fost reținute. Ca circumstanță atenuantă a fost reținut faptul că au trecut mai mult de 2/3 din termenul prescripției. Partea vătămată a necesitat tratament medical și consiliere psihologică o perioadă îndelungată.

82. Faptele prevăzute de art. 171 alin. (2) și 172 alin. (2) Cod penal, la ziua comiterii faptei, se pedepsea cu închisoare de la cinci la 12 ani. Media acestor durate ale pedepsei este opt ani și șase luni. Instanța de apel a aplicat pedeapsa la limita minimă pentru fiecare infracțiune. Prin cumulul pedepselor, instanța a aplicat pedeapsa definitivă de șase ani de închisoare.

83. Principiul neagrării situației interzice agravarea situației persoanei ca urmare a admiterii propriului recurs sau a recursului declarat în favoarea acesteia. În aceste condiții și având în vedere circumstanțele prevăzute în para. 81-82 și faptul că părțile nu au fost convocate în ședință, completul îi stabilește lui Vadim Garașciuc pedeapsa stabilită prin decizia curții de apel din 22 februarie 2023. Pentru infracțiunea prevăzută de art. 171 alin. (2) lit. f) Cod penal, condamnatului îi este aplicată o pedeapsă cu închisoarea pe un termen de cinci ani. Aceeași pedeapsă este aplicată și pentru infracțiunea prevăzută de art. 172 alin. (2) lit. g) Cod penal. Prin cumul parțial al pedepselor, pedeapsa definitivă este de șase ani de închisoare, care urmează a fi executată în penitenciar de tip închis. În temeiul art. 88 alin. (3) Cod penal, perioada executată în arest de către condamnat este inclusă în perioada pedepsei.

84. Prin urmare, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 2) și 435 alin. (1) pct. 2) lit. d) Cod de procedură penală, în numele legii,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Angela Procopciuc la 24 aprilie 2025;

Admite recursul avocatului Angela Procopciuc din 27 aprilie 2023, casează sentința Judecătoriei Rîșcani din 06 ianuarie 2015, în partea art. 171 și 172 Cod penal, și total decizia Curții de Apel Bălți din 22 februarie 2023 și:

a) menține sentința Judecătoriei Rîșcani din 06 ianuarie 2015, în partea achitării lui Vadim Garașciuc de învinuirile aduse în baza art. 164 alin. (1) și art. 264¹ alin. (3) Cod penal;

b) rejudecă cauza în partea art. 171 și 172 Cod penal și pronunță o nouă hotărâre prin care Vadim Garașciuc se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. f) și 172 alin. (2) lit. g) Cod penal (redacția legii în vigoare la data comiterii faptei), stabilind pentru fiecare dintre aceste infracțiuni pedeapsa sub formă de 5 (cinci) ani de închisoare. Prin cumul parțial al pedepselor, pedeapsa definitivă este de 6 (șase) ani de închisoare, care urmează a fi executată în penitenciar de tip închis. Termenul executării pedepsei se calculează din ziua reținerii, cu includerea în acesta a perioadei aflării în stare de arest.

c) În rest, dispozițiile sentinței Judecătoriei Rîșcani din 06 ianuarie 2015 se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Leonid Chirtoacă

Vladislav Gribincea